

Kuřak Bile Alamadık

– AhmetZeytinci · 15 Kasım 2021

Öyle arkadaşların verdiği süper gazla ortaokul yıllarında karate, tekvando, judo ile biraz uğraştıık işte. Uğraştıık dediysem, olimpiyatlara, dünya şampiyonalarına gitmedik, bir iki ay öyle salonlara gittik geldik, bir de mahallede hava atıp hah huh diye el kol hareketleri yaptık arkadaşlarımıza...

Baktık olmuyor, halk oyunları daha güzel, sonra halk oyunlarına yatay, dikey, yandan, ortadan bilimum şekilde geçiverdik. Pişman mıyız? Yok, pek de sayılmaz. Neden dersiniz, döğüş sporları, bireysel, oysa ki folklor, halk oyunları öyle mi... Haydaaaaaa, dediniz mi, davul, zurna, bir de akordeon sesi, hele de yanınızda elini tuttuğunuz bir kız varsa, değmeyin keyfinize...

Neyse gelelim tekrara tekvandoya... Cumartesi pazarları en büyük zevkimizdi, zevkimiz olmasına da, bayağı da ağır yapardık antrenmanları... Mahallede de bilirlerdi birçokları bizim tekvando ile uğraştıığımızı, pek ilişmezlerdi, sokak kavgalarında ya da başka yerlerde bizlere...

Epey bir süre geçtikten sonra tam kuşak imtihanına girecektik, araya bir şeyler girdi ve üzülererek ayrılmak zorunda kaldık tekvando salonundan. Ama öyle gidip de herkese de söyleyemiyoruz bıraktık bu tekvando sporunu diye...

Mahalle arkadaşım Kamil ile beraber gidiyorduk, bırakırken de onun ile beraber bıraktık. Kankaydık o zamanlar... İkimizin de morali bayağı bozulmuştu. Döndüm Kamil'e "Oğlum arkadaşlara yine de söylemeyelim tekvandoyu bıraktığımızı." dedim. O da Olur tabi de hangi kuşaktasınız bilader?" diye sorarlarsa... "O da kolay oğlum şeffaf kuşaktayız deriz." O zaman tabi aklımıza gelmemişti, şeffaf kuşak diye bir kuşak olup olmadığı, sonradan öğrendik ki yokmuş gerçekten şeffaf kuşak...